

Warszawa, dnia 08 maja 2018 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

BDG7.054.12.2018

Pan
Marek Kuchciński

Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 21347 Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pana Włodzimierza Karpińskiego w sprawie gabinetu politycznego w Ministerstwie Finansów poniżej przekazuję informacje objęte interpelacją.

Liczba pracowników zatrudnionych w Gabinetie Politycznym w Ministerstwie Finansów wynosiła:

Data	Liczba pracowników zatrudnionych w Gabinetie Politycznym
31.12.2015	3
31.12.2016	4
31.12.2017	5

Na dzień 23 kwietnia 2018 r. w Gabinetie Politycznym Ministra Finansów zatrudnionych jest 2 pracowników, tj.:

Pani Aneta Rożek – doradca w Gabinetie Politycznym Ministra Finansów oraz
Pan Marcin Zakrzewski – doradca w Gabinetie Politycznym Ministra Finansów.

Jednocześnie, stosownie do przepisu art. 39 a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2012 r., poz. 392, z późn. zm) dane dotyczące pracowników zatrudnionych w Gabinetie Politycznym Ministra zostały opublikowane w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów.

Na dzień 23 kwietnia 2018 r. w Ministerstwie Finansów nie ma pracownika zatrudnionego na stanowisku Szefa Gabinetu Politycznego Ministra, natomiast od dnia 16 listopada 2015 r. na stanowiskach szefa Gabinetu Politycznego zatrudnione były następujące osoby:

L.p.	Imię i nazwisko	okres zatrudnienia
1	Grzegorz Ogonek	13.07.2015-16.11.2015
2	Przemysław Humięcki	26.10.2016-31.03.2017

3	Cezariusz Lesisz	01.04.2017-28.11.2017
4	Agata Górnicka	29.11.2017-13.12.2017

Odnosząc się do wynagrodzeń członków gabinetu politycznego uprzejmie informuję, że pracownikom zatrudnionym w gabinecie politycznym przysługują wynagrodzenia zgodnie z obowiązującymi przepisami, tj. ustawą z dnia 16 września 1982 r. *o pracownikach urzędów państwowych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2142, z późn. zm.), rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 marca 2000 r. *w sprawie zasad wynagradzania i innych świadczeń przysługujących pracownikom urzędów państwowych zatrudnionym w gabinetach politycznych oraz doradcom lub pełniącym funkcje doradców osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe* (Dz. U. z 2000 r. Nr 24, poz. 296, z późn. zm.) oraz rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. *w sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek* (Dz. U. z 2010 r. Nr 27, poz. 134, z późn. zm.).

Zgodnie z *Tabelą stanowisk, kwot wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego oraz kwalifikacji pracowników*, stanowiącą załącznik do ww. rozporządzenia, wynagrodzenie osób zatrudnionych w gabinecie politycznym ministra kształtuje się następująco:

Stanowisko	Kwota w złotych	
	wynagrodzenie zasadnicze	dodatek funkcyjny
Szef gabinetu politycznego ministra lub innego członka Rady Ministrów	6.070	1.810
Doradca w gabinecie politycznym ministra lub innego członka Rady Ministrów	3.640-4.720	-
Asystent polityczny Prezesa Rady Ministrów, wiceprezesa Rady Ministrów, ministra lub innego członka Rady Ministrów oraz innej osoby zajmującej kierownicze stanowisko państwowe	2.590-3.170	-

Z powyższych przepisów wynika, że wynagrodzenie pracowników zatrudnionych w gabinecie politycznym ministra składa się z wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla zajmowanego stanowiska, dodatku za wieloletnią pracę oraz – w przypadku szefa gabinetu politycznego ministra – dodatku funkcyjnego związanego z kierowaniem zespołem. Ponadto z tytułu okresowego zwiększenia obowiązków służbowych lub powierzenia dodatkowych zadań albo ze względu na charakter pracy lub warunki wykonywania pracy pracownikowi może zostać przyznany dodatek specjalny.

Członkom Gabinetu Politycznego przyznawane są nagrody za szczególne osiągnięcia w pracy zawodowej z funduszu nagród, tworzonego na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lutego 2010 r. w *sprawie zasad wynagradzania pracowników niebędących członkami korpusu służby cywilnej zatrudnionych w urzędach administracji rządowej i pracowników innych jednostek* (Dz. U. z 2010 r. Nr 27, poz. 134, z późn. zm.) w wysokości 3% planowanych wynagrodzeń osobowych. Fundusz nagród, o którym mowa, pozostaje w dyspozycji kierowników urzędów lub jednostek i może być przez nich podwyższany w ramach posiadanych środków na wynagrodzenia.

Odnosnie informacji o wysokości wynagrodzeń oraz nagród członków Gabinetu Politycznego Ministra w Ministerstwie uprzejmie informuję, że ujawnienie wynagrodzenia, w tym nagród, konkretnej, zidentyfikowanej osoby fizycznej nie jest możliwe z uwagi na obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa.

Co do zasady informacje o wynagrodzeniu pracownika nie podlegają udostępnieniu. Ponadto, jako należące do kategorii dóbr osobistych, są chronione przepisami ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, ze zm.). Takie stanowisko jest ugruntowane w orzecznictwie, np. w uchwale składu 7 sędziów z 16 lipca 1993 r. (I PZP 28/93, OSNC 1994/1/2) Sąd Najwyższy orzekł, że ujawnienie przez pracodawcę bez zgody pracownika wysokości jego wynagrodzenia za pracę może naruszać dobra osobiste w rozumieniu art. 23 i 24 k.c.

W myśl art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *o ochronie danych osobowych* (Dz. U. z 2016 r. poz. 922, ze zm.) m.in. cechy ekonomiczne (a więc np. wysokość wynagrodzenia) charakteryzujące daną osobę fizyczną, dzięki którym - bezpośrednio lub pośrednio - możliwe jest zidentyfikowanie tej osoby, stanowią w rozumieniu wymienionej ustawy dane osobowe i podlegają ochronie niezależnie od wspomnianej ochrony przewidzianej w Kodeksie cywilnym. Z powyższego wynika zatem, że dane o wynagrodzeniu pracownika należy zaliczyć do tej grupy informacji, do których dostęp jest możliwy wyłącznie za zgodą osoby, której one dotyczą, lub wówczas, gdy szczególny przepis prawa wprost upoważnia określone podmioty do ich uzyskania.

Istnieją jednak przepisy prawne, które wprost przesądzają o jawności wynagrodzenia określonych osób. Przykładowo można wymienić:

- 1) ustawę z 3 marca 2000 r. *o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1222 ze zm.), której art. 15 stanowi, że informacje o wynagrodzeniu osób podlegających przepisom tej ustawy oraz o przysługujących im nagrodach rocznych, świadczeniach dodatkowych i odprawach są jawne i nie podlegają ochronie danych osobowych ani tajemnicy handlowej;
- 2) ustawę z 8 marca 1990 r. *o samorządzie gminnym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875, ze zm. – art. 24i w związku z 24 h);
- 3) ustawę z 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie powiatowym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868, ze zm. – art. 25dw w związku z art. 27 c);
- 4) ustawę z 5 czerwca 1998 r. *o samorządzie województwa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 2096, ze zm. – art. 27d) osoby pełniące określone funkcje (np. radny, wójt, burmistrz, prezydent, członek zarządu powiatu czy województwa, skarbnik gminy, powiatu

i województwa) są zobowiązane do składania oświadczeń majątkowych, które w części dotyczącej m.in. wynagrodzeń są jawne i podlegają upublicznieniu w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP).

Jawne są także wynagrodzenia członków zarządów spółek giełdowych. Publikowane są one zwykle w raportach rocznych (o czym przesądza ustawa z 15 września 2000 r. *Kodeks spółek handlowych* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577, ze zm.).

W doktrynie przyjmuje się, że pełnienie określonych funkcji w organach gminy, powiatu czy województwa, w tym funkcji, z którymi wiąże się wydawanie decyzji administracyjnych z upoważnienia wójta, burmistrza, prezydenta, starosty czy marszałka, powinno przesądzać o jawności wynagrodzeń tych osób. W tym miejscu można przywołać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z 6 maja 1997 r. (II Sa/Wr 929/96, ONSA 1998/2/54), zgodnie z którym „*wysokość wynagrodzeń członków zarządu gminy (wójta, burmistrza i ich zastępców) nie należy wyłącznie do sfery prywatności osób piastujących te stanowiska, gdyż wiąże się z ich funkcją publiczną*”.)

Jednak jawności takiej nie można stosować wobec pracowników, którzy nie pełnią funkcji publicznych.

Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 29 listopada 2017 r. sygn. akt II Sa/Wa 1167/17, prawo do informacji o indywidualnych wynagrodzeniach członków Gabinetu Politycznego MF podlega ograniczeniu w świetle przesłanki określonej w art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Udostępnienie informacji o wynagrodzeniu zatrudnionego członka Gabinetu Politycznego godziłoby w prawo do prywatności pracownika, który, jak wynika z ww. wyroku, nie należy do „osób pełniących funkcje publiczne”.

Omówione wyżej uregulowania prawne świadczą o tym że ustawodawca co do zasady uznaje informację o wysokości wynagrodzenia za dobro, które należy szczególnie chronić, i ustanawia w tym celu odpowiednie instytucje prawne. Wobec tego należy uznać, iż odstępstwa od powyższej zasady ochrony informacji o wynagrodzeniu mogą występować wyjątkowo i tylko na podstawie wyraźnego przepisu ustawy wyłączającego taką ochronę. W przypadku członków Gabinetu Politycznego ustawa nie zawiera takich przepisów. Gdyby ustawodawca chciał jawności to takie przepisy z całą pewnością by zawarł.

Jednocześnie informuję, że w Ministerstwie Finansów nie został wyodrębniony tzw. fundusz (budżet) reprezentacyjny i tego rodzaju środki nie są przyznawane do wyłącznej dyspozycji żadnemu z przedstawicieli Ministerstwa Finansów. Istotne jest przy tym, że zasady klasyfikowania wydatków wynikające z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 2 marca 2010 r. w *sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów, wydatków, przychodów i rozchodów oraz środków pochodzących ze źródeł zagranicznych* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1053 z późn. zm.), określają paragrafy i definiują, jakie rodzaje wydatków winny być do nich przypisywane. Rozporządzenie to nie wyodrębnia takiego paragrafu, który byłby zdefiniowany wyłącznie dla wydatków związanych z reprezentacją urzędu.

Przy dokonywaniu zakupów i ponoszeniu wydatków, klasyfikowanych zgodnie z ww. rozporządzeniem, są stosowane obowiązujące zasady i przepisy dotyczące finansów publicznych i udzielania zamówień publicznych, wynikające z aktów prawa powszechnie

obowiązującego oraz wewnętrznych procedur. W szczególności uwzględniany jest przy tym art. 44 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o *finansach publicznych* (Dz. U. z 2013, poz. 885 z późn. zm.), który stanowi, że wydatki publiczne mogą być ponoszone na cele i w wysokościach ustalonych w planie finansowym jednostki sektora finansów publicznych, w sposób celowy i oszczędny, z zachowaniem zasad uzyskiwania najlepszych efektów z danych nakładów oraz optymalnego doboru metod i środków służących osiągnięciu założonych celów. Zasady te są stosowane w przypadku każdego z zakupów, w tym takich które wiążą się z reprezentowaniem urzędu.

Z poważaniem

z upoważnienia Ministra Finansów

Marian Banaś

Sekretarz Stanu

*/podpisano kwalifikowanym
podpisem elektronicznym/*